

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Paddled by
Krampus

HARLEY LAROUX

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Krampus tarafından kürek çekildi

Harley Laroux tarafından

Telif Hakkı © 2019 Harley Laroux tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü herhangi bir
şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz
Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yayıncının açık
yazılı izni olmaksızın hiçbir şekilde kullanılamaz.

Uyarı

Bu kitap yasal yetişkinlik yaşının altındaki kişiler için tasarlanmamıştır. Fetiş, kink ve BDSM ile ilgili grafik cinsel sahneler içerir. faaliyetler.

Bu kitap SADECE FANTAZİ olarak tasarlanmıştır.

Bu kitap, cinsel eğitim için bir kaynak veya seks ya da BDSM hakkında bilgilendirici bir rehber olarak kullanılmak üzere tasarlanmamıştır.

Bu kitaptaki sahneler, BDSM veya fetişle ilgili gerçekçi beklentileri tasvir etmek için tasarlanmamıştır.

The Kinks/Fetishes Within:

Erotik aşağılama, azarlama, şaplak atma (kürek çekme / teneke), kırbaçlama, canavar sikişi, ekstra büyük penetrasyon, manhandling, oral seks, yalvarma, ağlama, kısıtlama, boyut farkı, creampie / semen, kısaca bahsedilen yaş farkı.

Ayrıca, bir çam ağacı da işin içine giriyor. Muhtemelen cinsel organınıza çam iğneleri koymamalısınız. Yapabilirsiniz... eğer isterseniz... ama muhtemelen yapmamalısınız... bunun yerine sadece okuyun.

Bölüm 1 - 16. Yüzyıl İçin Bir Aşk İksiri

Alvina kötü bir kız olmaya çalışmadı - sadece doğal olarak geldi.

Efendisinin yüzüne karşı tatlı tatlı konuşması, ama arkasından pahalı iksirlerini satması doğaldı. Çok unuttukandı; o çalmasaydı bile muhtemelen onları kaybedecekti! Onları satmak sadece iyi bir şekilde kullanmaktı - en azından, kötücül suçluluk duygusu üzerine çökmeye başladığında kendine söylediği buydu.

Ustasına defalarca *anlamadığını* çünkü büyüünün çok *zor* olduğunu söylediğinde bu doğaldı... her ne kadar çok iyi anlasa da. Ama ertesi yıl Büyücülük Sınavlarına girmek zorunda kalmak ya da iksir veya toz karıştırmak veya büyücü olmayanlar için kehanette bulunmak üzere kendi işine başlamak istemiyordu. Kendi aptallığını taklit etmeyi tercih ederdi. Ustası çok nazik ve sabırlıydı, tabii ki derslerine çalışırken ona bir yıl daha oda ve yemek vermeyi kabul etmişti.

Ona en sevdiği ev yapımı biranın nereye gittiği hakkında hiçbir fikri olmadığını söylediğinde, bu *tamamen* yalan değildi. Bazen biraz fazla çakırkeyif oluyor ve onu içmek aklından çıkıveriyordu.

Aslında hepsi zararsızdı: sadece küçük numaralar, kimseyi incitmeyen şeyler. Ne de olsa bir büyücünün hilelerde iyi olması gerekirdi ve Alvina bu sanatta ustalaşmıştı. Yalan söylerken yakalandığı birkaç seferde bile Üstat Jareth onu cezalandırmayacak kadar sabırlıydı. İç çeker ve başını sallardı, ama Alvina ağlayıp özür diledikçe daha da garipleşirdi, ta ki başını okşayıp onu yatağına gönderene ve bir daha bu konuda tek kelime etmeyene kadar.

Alvina, 18 yaşında çırak olarak onun yanına ilk geldiğinde, onun korkunç bir Üstat olacağından emindi. Ne de olsa, şöminenin üzerinde bir sürü anahtar tutuyordu ve onların acısını sık sık hissedeceğinden emindi. Ama Jareth onlara hiç dokunmamıştı, bir kez bile, hatta

Onu en kötü yalanlarında yakaladığında. Artık düğmeler, büyücünün sayısız saati ve çay fincanlarından daha fazla tehdit oluşturmuyordu - sadece dekorun bir parçasıydılar.

Alvina'nın Üstat Jareth ile geçirdiği üçüncü Yule sezonuydu ve o yıl büyücü özellikle özel bir şey hazırlamıştı: elma, tarçın, hindistan cevizi ve balla demlenmiş lezzetli bir alkollü elma şarabı. Jareth'in büyülü iksirler konusunda büyük bir becerisi vardı, ancak yeteneklerini bira yapımında kullandığında yeteneği gerçekten parlıyordu. Alvina gibi çırakların içki içmesine izin verilmezdi; bu bazı büyücülük kurallarına aykırıydı - ya da belki de Jareth bunu ona sadece uslu durmasını sağlamak için söylemişti. Ama ustasının ziyarete gelen bir büyücüye yaptığı karışımı anlatırken kulak misafiri olmuştu ve bu karışımın etkileri özellikle çekiciydi.

"Başka hiçbir şeye benzemeyen bir afrodizyak olacak! 16'ncı yüzyıl için bir aşk iksiri!"

Alvina büyük bir ağaç kökünün arkasına saklanmış, Ustasının, pırıltılı peleriniyle uzun boylu sarışın bir kedi olan gezgin bir büyücüye yaratılışını açıklamasını dinliyordu. "Tadı elbette nefis - Üstat Ricar'ın son aşk iksiri denemesinin aksine, ha! Ama asıl sihir etkisinde yatıyor: üç yudum ve içen kişi tahrik oluyor. Altı yudum ve içen kişi kendiliğinden orgazm olur."

"Kendiliğinden mi?" Kedi telaşlanmış görünüyordu. "Ne kadar süreyle?"

"Oh, şey..." Üstat Jareth bir süre hmm-ed ve hawed yaptı. "Bu gerçekten de içen kişinin alkol toleransına, boyuna, kilosuna ve benzeri şeylere bağlı... eğer tok karnına içmişlerse, bilirsiniz, bu bir fark yaratabilir..."

Alvina duyması gereken her şeyi duymuştu. Üstat Jareth onu şişeleyip satmadan önce o iksiri denemeliydi!

Bir gece, efendisi derin uykudayken, Alvina gizlice yataktan çıktı. Jareth'in evi büyük bir ağacın etrafına inşa edilmişti ve bir odadan diğerine geçmek için çok sayıda sarmal merdiven vardı. Jareth'in iksir odasına ulaşmak için hepsine tırmanmak zorunda kaldı. İksir odası evin en tepesinde, ağacın en yüksek dallarının üzerindeydi, böylece Jareth kubbeli cam tavandan dışarı bakabiliyor ve gezegenleri gözlemleyebiliyordu. Alvina merdivenleri ardı ardına tırmandı, gıcırtilardan ve gıcırtilardan kaçınmak için ayaklarını *tam olarak* yerleştirdi. Nereye basması gerektiğini bilecek kadar çok kez evin içinden gizlice geçmişti. Jareth'in büyük, yuvarlak bir yatakta uyuduğu, etrafı parıldayan ve dönen bir sürü sallanan ıvır zıvırla çevrili Efendisinin odasına vardı.

Yanından geçerken uyuyan adama baktı. Beyaz pijamalarıyla yatağa yayılmıştı, gözlükleri ince burnunun üzerinde yamuk duruyordu ve horluyordu. Genellikle uyumadan önce gözlüklerini çıkarmayı unuturdu. On beş yaş büyüktü ve saçları çoktan beyazlamıştı. Ama onun her zaman yakışıklı bir yüzü olduğunu düşünmüştü: yüksek elmacık kemikleri ve ince bir çene, nazik, hevesli bir gülümseme. Usta bir bycyd ama unutkan ve fazla bağışlayıcıydı. Alvina başını salladı, ona bir öpücük verdi ve yukarı doğru devam etti.

İksir odası her türlü ilginç ses ve kokuyla doluydu ve hava sihirle karıncalanıyordu. Kapıyı açar açmaz Alvina'nın tüyleri diken diken oldu ve kısa sürede güçlü zambak kokusuyla evrelendi. Koku günden güne değişiyordu: bazen gl, bazen papatya, bazen de ot kokuyordu. Jareth odada her türden tekinsiz ıvır zıvır bulundururdu, odadan geçenleri izlemenin bir yolu olan türden şeyler. Alvina eskiden bu güçlü izlenme hissinden rahatsız olurdu ama iksir odasını yıllarca çalışma odası olarak kullandıktan sonra buna alışmıştı.

Jareth en yeni biralarını masasının altındaki raflarda saklıyordu. Altı küçük cam şişe o gece orada duruyordu ve ileri dönen, ışıltılı kahverengi bir karışımla doluydu. Alvina hevesli parmaklarıyla bir tanesini kaptı. şişede en fazla iki ağız dolusu vardı - kesinlikle ona istediği spontane orgazm etkisini vermeye yetecek kadar. Alvina yaramaz bir sırtışla ganimetini aşağıya götürdü.

Yatak odasının yanı sıra oturma odası da Alvina'nın dinlenmek için en sevdiği yerdı, özellikle de Yule zamanında. Tavan uzun ve sivriydi ve o yıl Jareth'le birlikte süslemek için seçtikleri ağaç o kadar yukarıya uzanıyordu ki Alvina'nın tepeye kadar görebilmesi için başını arkaya eğmesi gerekiyordu. Ağacı ışıltılı boncuk dizileri, sicim, tahta ve kuru çiçeklerle birbirine bağlanmış süslerle sslemişlerdi. Oda taze am kokuyordu ve basit bir büyü, pişirme işlemi yapılmadığı zamanlarda bile vanilya, tarçın ve karanfil kokularının havada kalmasını sağlıyordu. şömine gece gündüz ışıl ışıl yanıyordu, bu yüzden dışarıda kar yağsa bile oda her zaman sıcaktı.

Alvina yuvarlak pencerenin altındaki, duvara dayalı geniş kanepeye yerleşti. Camların dışında kırağı birikmişti ve dışarıdaki karanlık ağaçların siluetlerini belli belirsiz görebiliyordu. Son birkaç haftadır yoğun kar yağmış, bu yüzden evlerini destekleyen devasa ağacın etrafında büyük kar yığınları oluşmuştu. Bu gece gökyüzü açıktı.

Bulutlar ve ay ışığı ağaçların arasından gümüşü şaftlar halinde düşüyor, böylece kar parlıyor gibi görünüyordu. Alvina birkaç dakikalığına manzaraya baktı, dikkatini tekrar elindeki demliğe çevirmeden önce memnun bir şekilde.

Mantarı sadece parmaklarıyla çekip çıkarabildi -büyülü mantarlar gerçek bir mucizeydi- ve mantar patladığında taze pişmiş elmalı turta gibi kokan altın bir puf çıkardı. Ağzının suyu akıyordu ve sadece içeceğin ona vereceği zevki düşününce amı ısındı ve karnı heyecanla döndü.

Ormanda ve eski büyük evde genellikle pek çok ses duyulurdu: Tahta gıcırda, dallar kırılır, kuru yapraklar çıtırdar ve rüzgâr uğuldar. Şimdi de uğulduyordu, çünkü açık gökyüzüne rağmen hava acımasızca soğuktu ve birkaç saat içinde yeni bir fırtına çıkabilirdi. Alvina garip ve alışılmadık şeyler duymaya alışkındı ama şişeyi ilk yudumu için dudaklarına götürdüğünde, kulağına derin bir sesin fısıldadığını duyduğuna yemin edebilirdi: "Sen çok yaramaz bir kızsın, Alvina." O kadar gerçekçiydi ki duraksamasına neden oldu. Oturduğu yerden kapıyı rahatlıkla görebiliyordu ve orada kimse yoktu.

Dikkatle odanın etrafına, ağacın altındaki gölgelere baktı ama tamamen yalnızdı. Omuz silkti, bunun rüzgârdan kaynaklandığını düşündü ve çalınan şarabından uzun, derin bir yudum aldı

Demle.

Elma şarabı, elmanın tatlı lezzeti ve sıcak baharatlarla doluydu. Tadı o kadar güzeldi ki inledi ve yuttuktan sonra özü ağzında kaldı, sanki hâlâ oradaymış gibi parlak ve sulu. Boğazından aşağı kayarken ılık ve karıncalanmaydı; hatta karnına damladığını bile hissedebiliyordu. Yavaş yavaş tadını çıkarmayı planlamıştı ama tadı o kadar lezzetliydi ki daha fazla içmekten kendini alamadı! Küçük şişe çok çabuk bitmişti ve geriye kalan en küçük damlayı şişenin kenarından çekmeye çalışmak kalmıştı.

Daha fazlasına ihtiyacı vardı! İki ya da üç şişe getirmeliydi! Elbette Efendi Jareth'i onları yanlış yere koyduğuna ikna edebilirdi ya da şişeleri normal elma şarabıyla yeniden doldurabilirdi ve Jareth aradaki farkı asla anlamazdı -

Sonra zevk onu ele geçirdi.

Karnından yayılan bir ısı patlamasıyla başladı, onu o kadar yoğun bir şekilde ısıttı ki kollarındaki küçük tüyler diken diken oldu. Ürperdi, sonra kanepenin *çok yumuşak* olduğunu fark edince tekrar ürperdi ve bu his

tenine değmesi hipnotize ediciydi. Sonra sıcaklık aşağıya doğru yayıldı ve vajinası sıkıştı. Klitorisinin şiştiğini hissetti ve nefesi kesilene kadar nefes alması hızlanmaya başladı. Kanepede arkasına yaslandı, amı daha sıkı, daha sıkı sıkılırken inledi -

Orgazm neredeyse çılgılık atmasına neden oluyordu. Çılgılığını bastırmak için elini ağzına götürmek zorunda kaldı ve öyle bile olsa, zevk dalgaları onu yıkarken duyulacağı korkusu onu titretti. Tek yapabildiği, kasları zonkladıkça titreyerek orada yatmaktı. Zevk klitorisinden yayılıyor gibiydi, teni coşkuyla şarkı söylüyordu. Zevk dalgaları geçtiğinde nefessiz kalmış ve başı dönmüştü; gözlerini açtığında oda dönüyordu.

Yavaşça doğrulup kendini dengeledi. Üstat Jareth bunu kendisi test etmiş miydi? Ne kadar güçlü olduğunun farkında mıydı? O sıcak, gergin arzusun içinde bir kez daha yükseldiğini hissedebiliyordu. Tanrım, bu onu *tekrar* orgazm mı edecekti? Sessizliğini nasıl koruyacaktı? Hâlâ titriyordu, kalbi hâlâ çarpıyordu ve aniden klitorisi titreşmeye başladı...

Yüzünü kanepenin minderlerine gömdü, bir sonraki orgazm onu ele geçirdiğinde çılgılığını tutamadı. Kendini çok iyi, çok ezici hissetti. Gözlerini sıkıca kapadı ve nefesini tuttu, vücudu hazdan kıvrılırken başka bir şey yapamadı. Sanki dünya dönüyormuş, üzerine uzandığı kanepede boşlukta yuvarlanıyormuş gibi hissediyordu, damarlarındaki kan ve tenindeki zevk o kadar yoğunlu ki.

Sonunda hafiflemeye başladığında başını kaldırdı, ağzı açık kalmıştı. Bu *çok* iyiydi, büyü kullanarak bile olsa kendi kendine yaşadığı tüm orgazmlardan çok daha iyiydi! Birkaç uzun normal anın ardından, uyarılması yeniden artmaya başladı ve aniden bunun gerçekten sorunlu olabileceğinden korktu. Sessiz kalamazdı ve böyle bir durumda gizlice odasına çıkamazdı! Ya Efendi Jareth'i uyandırır mı? Ya onu bu halde bulursa? Yaptığı onca yaramazlık arasında bunun bardağı taşıran son damla olacağından hiç şüphesi yoktu. Ne kadar yufka yürekli olursa olsun, onu bu yüzden cezalandırmamaya ikna etmek mümkün olmayacaktı.

Gözleri dolaştı ve şöminenin üzerindeki düğme demetine takıldı. Jareth'in onları indirdiğini, elbisesini kaldırmasını ve eğilmesini emrettiğini, sonra da kalçalarını acımasızca kırbaçladığını düşündü. Bu düşüncenin onu daha da tahrik ettiğini fark ettiğinde kalbi telaşla yerinden fırladı. Kadın

bu fanteziyi aklından çıkaramıyordu: Usta Jareth onu azarlıyor, ona *çok kötü bir kız olduğunu* söylüyor ve onu dizlerinin üzerine oturtup tokatlıyor, avucunun her yüksek sesle vuruşunda poposunun yanmasına neden oluyordu.

Uyarılmışlığı o kadar artmıştı ki, bir kez daha boşalmaktan başka çaresi olmadığını biliyordu. Mutluluk içinden geçerken titredi, yan tarafına doğru kıvrıldı ve usulca yalvararak onun adını inledi, "Ah Usta, lütfen, *lütfen, lütfen...*" Yastığı yüzüne kapattı, klitorisinin sıcak zonklaması karşısında neredeyse hıçkırarak ağlıyordu.

Evin içinden yüksek sesli bir gıcırta geçti ama Alvina bunu ancak coşkusu azalırken fark etti. Nefes nefese, zevkten başı dönmüş bir halde yatarken, evin gıcirtısını tekrar duydu ve ona odaklandı. Önce yüreği hopladi, çünkü merdivenlerden inenin Jareth olduğunu düşündü - ama hayır. Ayak sesi yoktu. Sadece gıcırtilar vardı, sanki ev büyük bir basınç altında zorlanıyormuş gibi ve daha yakından dinledikçe, büyük ağacın kendisinin de gıcırdadığını duyabiliyordu.

Doğrulup dışarıya baktı. Kar fırtınaya dönüşüyor, rüzgâr her zamankinden daha hınzırca uğulduyordu. Ev için korkmuyordu: büyü onu yerinde tutuyordu ve onu yıkmak için daha da güçlü bir büyü gerekirdi, ama gürültü rahatsız ediciydi. Uğultu gerçek bir rüzgâr gibi değil, gecenin içinde ağlayan aç bir canavar gibi geliyordu. Rüzgârda eğilen ağaç dallarının çıkardığı takırtılar, pençelerin tahtayı tırmalaması ve pencerelere vurması gibiydi. Dizlerinin üzerine kalkıp dışarıya bakarken içinden korku dolu bir ürperti geçti.

Alnını pencere camına dayadı ve nefesi soğuk camı buğulandırdı. Geceye doğru bakarken, gözleri esintiyle inleyen ve tıkırdayan ağaçları tararken, uzaktaki ağaçlardan birinin aslında ağaç olmadığını fark etti.

Bir figürdü.

Kar çok derindi ama figür karda kolayca yürüyordu. Uzun boylu ve karanlıktı, üst kısmı iri bir adaminkine benziyordu ama bacakları tamamen yanlıştı ve kafasında devasa boynuzlar vardı. Ona ne kadar uzun süre bakarsa, içinde o kadar derin ve içgüdüsel bir korku oluşmaya başladı. Ormanda pek çok canavar görmüştü: ayılar, kurtlar ve domuzlar, hatta bazı büyülü canavarlar. Ama bu...

Bu şeklin ne olduğunu bilmiyordu. Daha önce hiç böyle bir şey görmemişti... ve doğruca eve doğru yürüyordu.

Bölüm 2 - Yaşlı Nick'in Sevgili Arkadaşı

Alvina garip yaratığı izlemeye devam etmek isterdi. eve doğru yol aldı, ama vücudunda dolaşan iksirin başka fikirleri vardı. Korkusundan büyüye bir süreliğine karşı koyabilmişti; ama büyü geri döndüğünde, büyük bir intikamla geri gelmişti.

Vajinası, sanki içinde görünmez parmaklar varmış ve içindeki küçük, gergin bir noktaya sabit bir şekilde masaj yapıyormuş gibi sıkılıp gevşemeye başladı. İlk başta, o

Altına işeyeceğinden korkuyordu ama masaj hissi kesilmedi ve orgazm tüm kaslarını aynı anda kavrayana kadar zevki artmaya devam etti. Gözleri geri yuvarlandı ve aniden gelen sulu bir uyarılma, kendini durduramadan yüksek sesle ağlamasına neden oldu. Onu yakalamak

Yastık, yere sürünmeyi başardı ve burnunu tıkamak için yüzünü gömdü, çaresizce nefes aldı.

Geçtiğinde gevşek ve halsizdi, saçları dağılmıştı, ter alnını ıslatıyordu. Külotu sıırılsıklamdı ve titreyen parmaklarıyla geceliğinin altına uzanıp külotunu çıkarmayı başardı ve bir kenara fırlattı. Tanrılar adına, bu çok fazlaydı. Bu duygu kelimelerin ötesindeydi, tamamen ezici, deneyimlenmesi mutlak bir mutluluktu - ama korkunç bir yaratık eve doğru geliyordu ve eğer zevkten sakat kalırsa kendini güvende tutamazdı!

Evden bir gıcırta daha geldi, ama bu sefer tanıdığı bir sestti bu: alt kattaki devasa ön kapının sallanarak açılması. Donakaldı, yere çömeldi, yastığı göğsüne sıkıca bastırdı. Bu kapı kendisi ya da Jareth dışında kimse tarafından açılmazdı - öyle olmasını sağlamak için bir büyü yapılmıştı. Kapı tekrar çarparak kapanmadan önce büyük bir soğuk hava dalgası merdivenlerden yukarı doğru aktı. Jareth ona fark ettirmeden geçip gitmiş miydi?

Merdivenlerde ağır bir ayak sesi duyduğunda durumun böyle olduğuna dair temkinli umutları çabucak kırıldı. Bir adım ve bir şingirt - küçük çanların çalması gibi. Kalbi çarpmaya başladı, orgazmının ardından iki kat daha fazla. Geri çekildi, böylece kapı aralığından arkasına saklanmış oldu.

Ağacın kalın çalıları. İğnelerin arasından geniş gözlerle baktı, uyarılması bir kez daha artmaya başladığında kıvranıyordu. Sanki korkusu hislerini daha da artırıyormuş gibi, onunla savaştıkça daha da kötüleşti. Ayak sesleri gittikçe yaklaşırken yastığı sertçe ısırıldı. Hangi güçlü yaratık Üstat Jareth'in büyüünü bu kadar kolay geçebilirdi ki? Merdivenler gıcırıyor, yavaşça yukarı çıkan şeyin ağırlığı altında inliyordu.

Alvina aniden pencerenin dışında gördüğü yaratığı düşündü ve yüzündeki ter buz kesti. O yaratık -her neyse- içeri girmiş olabilir miydi?

Birden, daha önce duyduğu karanlık fısıltılı ses tekrar kulağına tısladı, "İyi bir kız olmalıydın, Alvina. Şimdi olmak zorundasın cezalandırıldı." Bu kez bunun gerçek olduğundan hiç şüphesi yoktu. Sadece kulağının dibinde, alçak sesle ve fısıldayarak değil, aynı zamanda merdivenlerden yükselerek etrafını sarmıştı. Kapının dışındaki sahanlık gıcırdayıp davetsiz misafir görüş alanına girdiğinde yastığı ağzına daha sert bastırdı.

Bu, ormanda yürürken gördüğü yaratıktı ve evin sınırları içinde inanılmaz derecede büyük görünüyordu. Çam ağacının yaylarından ona bakarken önce bacaklarını gördü. Büyük siyah ayakları vardı.

Toynakları tahta zemini tıkırdatıyordu; bacakları bir geyiğinki gibi uzun ve kalın kaslıydı ve koyu renk kürkle kaplıydı.

Kürkü beline kadar iniyordu, böylece kolların altından kaslı göğsünün dış hatlarını görebiliyordu ve çınlayan gümüş zillerin asılı olduğu kalın zincirlerle çepeçevre sarılmıştı. Kalın kaslı kolları vardı ve sırtına bağlanmış bir şey taşıyordu: kafasından büyük dalgalar halinde uzayan uzun siyah saçları tarafından hafifçe gizlenmiş, çeşitli boyutlarda sopalarla dolu bir tür sadak.

Alvina ağacın dalları arasından onun parlak kehribar gözleriyle karşılaştı. Gözleri bir erkeğinkiler gibiydi ve yüzü de öyleydi, kalın sakalı daha da küçük gümüş çanlarla örülmüştü. Onun bakışları karşısında donup kaldığını, ağacın arkasında titrediğini hissetti ve devasa yaratık yavaşça ona gülümsedi.

Nazik bir gülümseme değildi. Çok kötü, sadist bir sırıtişti.

Tam da bu sırada, sanki durumu daha da vahimleştirmek istercesine, Alvina'nın uyarılması dayanılmaz bir yoğunluğa ulaştı. Yastığı ağzına daha sert bastırdı ama yaratığın onu gördüğünü biliyordu ve saklanma umudu yoktu. Bacakları o kadar titriyordu ki ayaklarını bile toparlayamıyordu.

kaçmak için. Zirveye gittikçe yaklaşırken nefesi titreyerek, iniltili soluklarla geliyordu.

Ağır adımlarla, ağırlığının altında zemini inleyen devasa insan-canavar odaya girdi. Alvina korkudan gözleri faltaşı gibi açılmış bir halde onu izliyor, Jareth'in uykusundan uyanmasını ve davetsiz misafiri bulmasını umuyordu. Başı belaya girecekti ama bu ölmekten daha iyiydi! Canavar sanki onu birkaç ısırıkta yiyebilecek kadar büyük görünüyordu. Her adımında çanları çınlıyor, zincirleri takırdıyordu ve Alvina onun güldüğünü fark etti: Kemiklerini titreten alçak bir kıkırdama.

Orgazmın kıyısında idi ama o hassas uçurumu aşacak gibi görünmüyordu. Orada öylece kaldı, şiddetli bir şekilde titriyor, yastığı sıkıca tutarak yerde kıvranıyor ve canavarın yaklaşmasını izliyordu.

"Vay, vay, vay," diye gürledi canavar. "Yaramaz küçük çırak, iş üstünde yakalandı. İtaatsizliğinin ve kötülüğünün kokusunu kilometrelerce öteden alabiliyorum kızım."

Alvina sözlü bir yanıt vermeyi başaramadı; sadece sesler acınası inilti çıkarıyordu. Neden boşalamıyordu? Bu kadar yakın durmak işkenceden başka bir şey değildi! Umutsuzca nefes nefese kaldı, elini elbisesinin altına sokup kendini ovma dürtüsüne karşı koymak neredeyse imkânsızdı.

Kaçamadı, kendini saklanmaya bile sürükleyemedi: Korkunç canavar tepesinde belirirken çaresizce inleyerek yatabilirdi sadece.

"Kendini oldukça rahatsız mı hissediyorsun?" diye homurdandı ve yine gürleyen kahkahası kadının içinde titreşti. "Zavallı, yaramaz küçük şey: Kıvranıp kaçamıyorsun bile. Efendinden çalmamış olsaydın, belki de kaçmayı başarabilir. Ya da en azından boşuna bir girişimde bulunmayı."

Alvina inledi ve Üstat Jareth'e seslenebilecek kadar nefesini geri kazanmaya çalıştı. Sonra canavar pençeli devasa elini kaldırdı ve parmaklarını şıklattı. Bir anda, sınırında durduğu orgazm onu ele geçirdi.

Hıçkırığa hıçkırığa ağıladı, yoğunluğu gözlerini geri döndürdü. Bacaklarını sıktı ama bu pek işe yaramadı: kendini durduramayarak tekrar fişkırdı. Dalgalar çekilirken kıvrıldı, yüzünü yastığına bastırdı, gözlerinden birkaç damla rahatlama yaşı süzüldü. Kesinlikle artık durmalıydı... kesinlikle...

Kaçmak zorundaydı!

Ellerinin ve dizlerinin üzerine kalktı, ağacın etrafından sürünerek uzaklaşmaya çalıştı. Ama kolları bacakları titriyordu ve yavaştı. Çok büyük bir şey hissetti,

Kaba bir el bileğine dolandı ve onu geriye doğru sürükledi. Yere tırmandı, çığlıklar atarak Efendisini çağırdı. Oda döndü ve aniden havada tutuldu, canavarın pençesinde bir bacağından sallanıyordu, geceliği aşağı sarktı ve ıslak, damlayan amını tamamen ortaya çıkardı.

"Bırakın beni!" diye bağırdı, çırpınırken yumruklarını savuruyordu. O yumruk atıp bağırdıkça canavar onu kol uzunluğunda tuttu. Başı adamın bel hizasına kadar sarkmıştı ve başına hücum eden kan yüzünden başı dönmeye başladığında, canavarın yüklendiği devasa fallusu gördü. En az kolunun genişliğindeydi, kürküyle aynı koyu kahverengiydi ve damarlıydı. Gözleri irileşti ve çırpınışı şiddetlendi ama faydası olmadı. Yoruluyordu ve başı ağırlaşmıştı. Pençeleri onu kavradığı yerde derisini tırmalıyordu ama bunun dışında ona zarar vermiyordu... henüz.

Gevşekçe sarktı ve adamın yüzünü görebilmek için geçici olarak eteğini yukarı itti. Canavardan çok insan gibi görünüyordu - en azından üst yarısı - Böylece belki onu ikna edebilirdi. Kendini savunmak için bir büyü bulmak için beynini zorladı ama sürekli uyarılma ataklarından dolayı o kadar sersemlemiş ve uyuşmuştu ki, büyü yapmak bir yana, cümle bile kuramıyordu.

"Beni bırakmalısın," dedi. Sesi sert çıkacaktı ama bir fare gibi ciyakladı. "Ustam yukarıda ve çığlıklarımı duymuş olacak ve buraya geldiğinde seni öldürecek!"

"Öyle mi?" diye gürledi canavar. "Efendin seni duymadı kızım. Ben aksini seçene kadar çıkardığın tek bir ses bile bu odadan kaçamaz."

Alvina yutkundu. Şimdiye kadar Üstat Jareth'in merdivenlerdeki adımlarını duymayı beklerdi ama hiçbir ses yoktu. Efendisi gelmiyordu. Bu canavar her neyse, gerçekten de güçlü bir büyü vardı.

"Kimsin sen?" diye inledi. "Ne istiyorsun?"

"Ben kimim?" diye hırladı canavar. "Ben Yaşlı Nick'in sevgili bir arkadaşım. Senin gibi yaramaz bir kız bile Aziz Nikolas'ı duymuş olmalı, değil mi?"

"Aziz Nicholas mı? Bu... bu bir peri masalı..."

Canavar alay etti. "Bu ne cüret! Genç bir cadı tüm zamanların en büyük büyücülerinden birine masal diyor!" Onu biraz salladı. "Ustan sana ne öğretiyor böyle?"

Ama Aziz Nikolaos bir masaldı... değil mi? Sadece çocukları iyi olmaya ikna etmek için bir hikaye! Alvina kesinlikle Aziz Nikola'dan hiç hediye almamıştı.

Onu. Jareth'in tarih derslerinden birinde ondan bahsettiğini hayal meyal hatırlıyordu ama tarih o kadar sıkıcıydı ki genellikle uyuyakalırdı.

"Bana hâlâ adını söylemedin," dedi kuşkuyla. Kontrol edemediği orgazmları yatışmış ya da yavaşlamış gibi görüldüğü için şükreliyordu. Uyarılmışlığı hâlâ oradaydı, sanki içinde yoğrulan parmaklar gibi, ama en azından şimdi konsantre olabiliyordu.

Canavar eğildi ve yüzleri birbirinden sadece birkaç santim uzakta olacak şekilde onu daha yukarı kaldırdı. Çok keskin, çok beyaz dişlerini ortaya çıkararak genişçe gülümsedi. "Ben Krampus'um."

Alvina'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Krampus'la ilgili masalları o da dinlemişti - ve konu iyi olmaya geldiğinde o, tatlı Aziz Nikolas'tan çok daha inandırıcı bir figürdü. Krampus'un dünyayı anahtarlar, kırbaçlar ve küreklerle donatarak dolaşan, kötü davrananları avlayan ve onları şiddetle cezalandıran korkunç bir varlık olduğu söylenirdi. Elbette Alvina büyüdükçe bu hikâyeyle de alay etmeye başlamıştı. Ne de olsa çok yaramaz bir çocuk olmasına rağmen Krampus onu *hiç* ziyaret etmemişti.

Ama karşısındaki iri yarı, kıllı, canavar gibi adama bakarken, Alvina onu kimliği hakkında yalan söylemekle suçlamaya cesaret edemedi. Sırtındaki tehditkâr ahşap aletlerle dolu sadağına kadar, bu adam Krampus olmalıydı. Başka kim evlerine bu kadar kolay girebilecek sihre sahip olabilirdi ki? Ve başka kim sırf onu itaatsizliğinin ortasında yakalamak için eve girme zahmetine girebilirdi ki?

"Eğer sen... eğer sen gerçekten Krampus'san..." diye yavaşça konuştu, bir yalanı bir araya getirmeye çalışırken kelimeleri titriyordu. "O zaman neden... neden buradasın? Sadece yaramazların peşinden gittiğini sanıyordum?"

Krampus'un gülümsemesi sıkılaştı, dişlerini örttü ama daha az tehditkâr görünmüyordu. Kehribar rengi gözlerinin ardında alev alev yanan bir öfke vardı ve bu öfkenin vahşiliği Alvina'da korkudan içine kapanma isteği uyandırdı. Ağır bir şekilde nefes verdi, hala o sıkı gülümsemesini koruyordu ve Alvina onun kendini sakinleştirmeye çalıştığını hissetti.

"Neden buradayım?" dedi düşünceli bir şekilde. "Gerçekten de neden. Sanırım senin gibi zeki bir kız bunun cevabını bulabilir."

"Olabilir efendim, ama beni yere bırakırsanız daha iyi bulabilirim." Alvina'nın yüzü kıpkırmızı olmuştu ve baş aşağı tutulduğu süre uzadıkça konsantre olması giderek zorlaşıyordu.

Krampus onu yere bıraktı ve yavaşça yere indirdi. Biraz fazla hızlı bir şekilde ayağa kalktı ve yüzüne kan hücum ederken başı dönmeye başladı. Canavar aşağıdan daha da büyük görünüyordu. Odanın tamamını kaplıyor gibiydi, kollarını kavuşturmuş, kızın üzerinde yükseliyordu.

"Yule'nin soğuk günlerinde dünyayı dolaşıyorum," dedi. "Cezalandırılması gereken yaramaz erkek ve kadınları arıyorum. Yaptıkları kötülükler, gittikleri her yerde etraflarını saran pis bir kokudur. Geçtiğim köylerde, seyahat ettiğim yollarda ve hatta burada, bu huzurlu ormanda bile kokusunu alabiliyorum." Yüzünü ona daha iyi yaklaştırabilmek için çömeldi. "Burada, bu evde kokusunu alabiliyorum. Her *yerinden* kokusunu alabiliyorum: yaramazlık. Yalanlar, düzenbazlık ve hırsızlık. Sinsi, bencil bir zihin. Böyle şeylerin pis kokusu insanın içindeki tüm iyiliği bulandırır, onu gittikçe daha karanlık hale getirir, ta ki içinde hiç ışık kalmayana kadar. Amacım bu pis kokuyu havalandırmak. Kötülüğü ortadan kaldırmayı amaçlıyorum. Bu görevi her yıl, her mevsim yaptım. Bazı kötüler yalvarır, bazıları yalan söyler, bazıları kaçmaya çalışır. Ama sonunda hepsi cezalandırılır."

İçinde bulunduğu vahim duruma ihanet edercesine, Alvina'nın amcığı onun sözleriyle kabardı ve tahrik oldu. Yaramaz... cezalandırılmış... kırbaçlanmış!

Hayır, hayır, hayır! Şimdi olmaz! Çılgınca düşündü. Kendini tutamayarak onun önünde tekrar orgazm olmak ne kadar aşağılayıcı olurdu. Bacaklarını birbirine kenetledi, artan ateşi görmezden gelmeye kararlıydı. Krampus konuşmaya devam etti, sanki sözlerinin onun işkencesini artırdığını hissedebiliyordu.

"En sevdiklerim kaçmaya çalışanlar," dedi karanlık bir sesle. "Yaramazlıklarının sonuçlarına katlanmadan kaçabileceklerini sanan aptal küçük şeyler. Neden benden kaçabileceklerini düşündüklerini hayal bile edemiyorum. Siz küçük insanlar çok hızlı koşamazsınız." Gülümsemesi tekrar genişledi.

Alvina'nın midesi düğümlenmişti. Sözleri onu dehşete düşürmeliydi - ve gerçekten *de* korkmuştu. Ama o hınzır dem hâlâ kanında dolaşıyordu ve ne zaman içinden bir korku sarsıntısı geçse, yeni bir zevk dalgası hissediyordu.

"Sen... sen *beni* cezalandırmayacaksın... değil mi?" dedi ürkekçe, içgüdüsel olarak kendini geriye, kapıya doğru itmeye çalışarak. "Yanlış eve gelmiş olmalısınız... çünkü ben..."

"*Ne yapmadın?*" diye kıkırdadı canavar. "Yaramaz bir kız olmadın mı? Efendine defalarca yalan söylemedin mi? Onun eşyalarını çalmadın mı? O yatakta mışıl mışıl uyurken iksirini içmedin mi?" Alvina'nın yüzü alev alev yanıyordu. O *biliyordu*. Onun ne yaptığını biliyordu!

Krampus keskin beyaz dişlerini göstererek devam etti, "Az önce bana yalan söylemeye çalışmadın değil mi, o küçük tatlı sesinle ikna olacağımı düşünerek?" Başını salladı ve boyuna göre yükseldi. Alvina onun sözlerinin kendisini nasıl etkilediğini belli etmek istemeyerek bir nefesi bastırdı. Onu tehdit etmeye devam ederse, o karanlık, sadist tonda konuşursa - ne kadar korkmuş olursa olsun boşalacaktı.

"Sen çok yaramaz bir kızsın, Alvina," dedi. Elini arkasına götürdü ve sadağından ince bir tahta kürek çıkardı. Elinde gelişigüzel çevirirken mumlu yüzeyi ateş ışığında parlıyordu. "Ve bunun için cezalandırılacaksın."

Bölüm 3 - Yanaklar Güzel ve Pembe

Alvina sanki tüm hisleri onu terk etmiş gibi hissediyordu. Krampus'tan kaçmanın imkânsız olduğunu biliyordu - onun cüssesi ve gücüyle boy ölçüşemezdi. Kapı

çok uzak görünüyordu ve oraya ulaşmayı başarsa bile, o zaman ne olacaktı? Üstat Jareth'e koşup onun kendisini koruyacağını mı umacaktı? Kendini odasına mı kilitleyecekti, yoksa soğuk gecenin içine mi kaçacaktı?

O kadar ilerisini planlamamıştı. Sadece koştu.

Krampus'un büyük toynaklı ayaklarının peşinden geldiğini duymayı bekliyordu - ama kovalamasına bile gerek yoktu. Bir süredir birikmekte olan orgazm aniden onu ele geçirdi. Kasları seğirdi, yoğunluğu onu durmaya zorladı ve iki katına çıkardı, sonra nefes nefese dizlerinin üzerine çöktü. Yasak fanteziler zihnini tüketti, canavarın çıkardığı o zalim küreğin düşünceleri, teninde ne kadar acı ve acı verici hissedeceği. Kendinden geçerek inledi, Efendisiyle ilgili daha önceki fantezilerinde olduğu gibi merhamet için haykırma dürtüsüne direndi. Krampus hakkında böyle şeyler düşünmemeliydi, düşünmemesi gerektiğini biliyordu! Krampus onu korkutmak ve zapt etmek için yaratılmıştı, şehvet ve mazoşist arzularla doldurmak için değil!

Canavarın kara toynakları yaklaştı, tahtaya sertçe vuruyordu. çanlar neşeyle şingirdiyordu. Adam gülüyordu, önce hafifçe, ama kız orada titreyerek kıpırdayamaz halde yattıkça daha da şamatalı bir şekilde.

"Gördün mü?" diye gürledi. "Yaramazlık seni ısırarak için geri geliyor, değil mi?"

Efendinizin iksirini çalmasaydınız ne kadar uzağa kaçabilirdiniz? Yeterince uzağa değil, kesinlikle, ama en azından kaçabileceğini *hayal etmek* iyi hissettirmez miydi?"

Orgazm geçerken Alvina'nın nefesi kesildi. Bu iksir daha ne kadar işe yarayabilirdi? Artık buna dayanamıyordu! Kendini zevkin esiri olmuş, tamamen bedeninin hislerinin merhametine kalmış hissediyordu. Krampus onun üzerinde durmuş, o korkunç küreği boş boş sallıyordu.

"Sen kesinlikle bu vaatten heyecanlanan ilk kişi değilsin. ceza," dedi. "Gerçi o iksirin işleri kolaylaştırdığına eminim. Ama bunca yüzyıldır yaramazları cezalandırdıktan sonra, sanırım çoğunuz

gizliden gizliye sonuçları özlüyorum. Dünya, içinde böyle bir düzen varken kendini biraz daha güvende hissediyor."

"Ben... Ben beni cezalandırmanı *istemiyorum!*" Alvina nefesini tutmayı başardı. "Gitmeni istiyorum! Ben... Ben iyi olacağım!"

"Öyle mi? Şimdi yapacak mısın?" Krampus güçlü bir kolla aşağı uzandı ve Alvina'yı yerden kaldırdı. Onu kolunun altında kolayca tuttu, kolları ve bacakları aşağı sarkacak şekilde oraya sıkıştırdı. "Artık beni gördüğüne göre iyi bir kız olacak mısın? Efendinden çalmayacaksın ya da Ona yalan mı söyleyeceksin, yoksa derslerine göz mü yumacaksın?"

"Hayır! Hayır, bunların hiçbirini yapmayacağım!" Alvina kıvranıyordu. Daha önce hiç böyle bir pozisyonda bulunmamıştı, bu kadar yüksekte ve bu kadar güvenli bir şekilde tutulmamıştı, orada bir oyuncak bebek gibi sallanıyordu. Geceliğinin altında ıslaklığını hissedebiliyordu. Uyarılma, bacaklarındaki yapışkanlık. Elbisesinin kumaşı çok inceydi ve Krampus'un arka tarafının kıvrımlarını rahatlıkla görebileceğinden emindi. Külotunun hâlâ yanında olmasını diledi - sanki utancının bir kısmını hafifletmekten başka bir işe yarayacaklarmış gibi.

"Peki o zaman. Bu durumda..." Alvina kısa bir an için umutlandı. Belki de Krampus onun gitmesine izin verecekti! Onu gerçekten bu kadar kolay ikna edebilmiş miydi? O da efendisi kadar yufka yürekliydi-

"Bu durumda, o yalancı dilin için seni cezalandırmakla başlayacağız."

Alvina bulunduğu yerden onun küreği hazırladığını göremiyordu. Küreği poposuna indirdiğinde çıkan ses ve acı öyle bir şok etkisi yarattı ki çığlık attı. Çırpındı, bacaklarını tekmeledi ve canavarın kaslı gövdesine vurdu. Ama poposu bir santim bile kıpırdamadı, kürek tekrar aşağı inerken sıkıca yerinde tutuldu. Çığlık atmamak için kendini zorladı, ama hırladı ve yenilenmiş bir güçle tekmeledi.

"Bırak! Bırak beni! Bırak!" diye bağırdı, acı içinde kıvranırken olabildiğince acımasızca. Uyarılmışlığının sıcaklığı geri gelmişti - zalim görünmez parmaklar klitorisine masaj yapıyordu, böylece kendini sadece küreğin acısından değil, çıldırtıcı uyarımdan da uzaklaşmaya çalışırken buldu. Hızlı bir orgazma doğru şişmek yerine, duygu acımasızca oyalandı. Bu kaşıyamadığı bir kaşıntıydı ve raket tekrar aşağı indiğinde daha da kötüleşti.

"Tüm bu kıpırdanmaları yaparken kendini oldukça çabuk yoracaksın." Krampus kayıtsızca söyledi. Küreğin her vuruşunda çanları şingirdiyor, harekete endişe verici bir neşe katıyordu. "Çok yakında oldukça

gevşeyip uysallaşacaksın, sonra da diğer günahlarını cezalandırmaya devam edeceğiz."

"Hayır!" diye bağırdı. "Hayır, hayır, *hayır!* Efendim buna asla izin vermez!"

Şaplak! Smack! Şaplak! Üç hızlı raket darbesi onu soluk soluğa bıraktı, sözleri kesildi. Kendisinden bir çığlık daha çıkarma zevkini ona tattırmamaya kararlıydı. Dişlerini sıktı ve tekrar hırladı.

"Efendiniz buna kesinlikle izin verirdi. Efendi Jareth nazik bir adamdır - aslında fazlasıyla nazik. Ama korkmayın - ben ayrılmadan önce, Efendinizin sadece günahlarınızdan tamamen haberdar olmasını değil, aynı zamanda şunları da bilmesini sağlayacağım gelecekte seni nasıl cezalandıracağıma karar vereceğim."

Efendi Jareth tarafından cezalandırılmak - ah, bu düşünce bile Alvina'nın utanç içinde yüzünü saklamak istemesine neden oldu. Çok utanç vericiydi ama bir o kadar da... *tahrik* ediciydi. Jareth'in onu azarladığı ve kucağına aldığı düşüncesi tekrar beynine hücum etti. Ancak bu kez bu düşünceye Krampus'un küreğinin gerçek şaplakları eşlik ediyordu.

Geceliğinin ince bariyerine rağmen kürek gerçekten acıtıyordu. Gürültülü, ağır darbe her şeyden çok endişe vericiydi, hızla kaybolan hızlı bir karıncalanma acısı vardı. Ancak onuncu tokat indiğinde, acının dinmesi çok daha uzun sürüyordu ve Alvina'nın çırpınışları giderek zayıflıyordu.

"Ne kadar inatçı bir kız," dedi Krampus ve vuruşuna bir süre ara verdi.

"Altıncı tokatta gözyaşlarına boğulan koca koca adamlar gördüm. Ama sen çok gururlusun, öyle değil mi? Ne kadar acıdığını belli etmek istemiyor musun?"

Alvina ağzını kapalı tuttu. Tek bir kelime bile etmeyecekti - özellikle de konuşmaya cüret ederse, sözlerinin inlemeye dönüştü. Uyarılmışlığı neredeyse dayanılmazdı ve orgazma yaklaşmanın rahatlatıcı hissinin gelmeyeceğinden emindi. Şapırdayan acı onu kıpırdatmaya devam etti, hazzının dengede kalmasına yetecek kadar rahatsızlık içindeydi. Acı ve zevkten oluşan bir arafta sıkışıp kalmış, sıkıntısını işkencecisine göstermemek için mücadele ediyordu. Elleriyle yüzünü kapatarak ve birkaç öfkeli tekme daha atarak kendine dokunma dürtüsüne direndi.

Krampus onun pozisyonunu ayarlarken başı yukarı kalktı. Bir an için adamın onu yere bırakacağını düşündü ama öyle olmadı. Onun yerine geceliğini avucunun içine aldı, böylece geceliğini sıkıca sardı.

beli ve poposu tamamen açıktaydı. Açıktaki kalması çırpınışlarını yeniden canlandırdı ama havada asılı dururken tekmelemek ve kıvranmak özellikle zordu. Krampus onu havada tuttu, sallanıyordu ve hafifçe sallanıyordu. Ona bakmayı başardı ve yüzünde hâlâ o hınzırca memnun gülümsemenin olduğunu gördü.

Alaycı ve azarlayıcı bir bakışla, "Külotunun çoktan çıkarılmış olması ne büyük kolaylık," dedi. "Kendini gerçekten berbat ettin. Kendine bir bak: Yapış yapış olmuş ve damlıyor, alt dudakların şişmiş ve kızarmış. O küçük yaramaz deliğinin gerilmesi sana iyi gelecektir."

Alvina'nın gözleri ihtiyatla Krampus'un yüzü ile birden çok daha tehditkâr görünen devasa penisi arasında gidip geldi. Sertleştiğini görebiliyordu ve bu dev penisin onu sıktığı düşüncesi İçinden yüksek sesle inledi. Canavar kıkırdadı ve ekledi, "Belki Popon iyice kızardıktan sonra seni iyice gereceğim."

Artık mücadele etmiyordu - bunun için çok yorgundu. Bu kez, Krampus raketini geri çektiğinde, geldiğini gördü. Beklenti onu her şeyden çok korkuttu: Krampus'un kolundaki büyük kasların ne kadar gergin olduğunu görebiliyor ve raketin inişini duyabiliyordu. Kızın çığlığı daha raketle temas etmeden önce başlamıştı ve Krampus kahkahalarla güldü.

Geceliğinden sarkan kız tekmeleyip sallanırken, "Çok fazla yaygara var," dedi. "O zaman tüm enerjimizi atalım."

Küreği aşağı doğru savurdu. Artık her vuruş arasında bir an bile duraklama olmuyordu: hepsi art arda geliyordu, bu yüzden acı bir yanık olana kadar arttıkça arttı. Alvina'nın uzuvları tekmelemekten ağrıyordu ama poposu kürekten bir şekilde kurtulmak için çaresizce geriliyor ve kıpırdanıyordu. Kaçış yoktu: hiçbir kıvranma ya da tekme onu hareket ettirmiyordu. Kürek her seferinde tam yerine iniyordu ve Alvina kendini daha fazla sessiz tutamadı.

"Artık yeter!" diye bağırdı, sesi gözyaşlarının eşliğinde titriyordu. "Lütfen! Lütfen, özür dilerim!"

"Pardon?" Krampus kürek çekmeye ara vermeden, "Özür dilerim," dedi. Alvina ağlamamak için elinden gelen her şeyi yaparak inlemeye başladı. "Ne için üzgünsün?"

"Yalan söyledim! Yalan söyledim ve çok üzgünüm!"

Sonunda bir duraklama oldu. Alvina gevşedi, burnunu çekerek gözyaşlarını geri akıttı ve gözlerinden bastırdı. Artık Jareth'in onu gerçekten duyamadığına ikna olmuştu. Krampus'un sahip olduğu büyü her neyse, odanın içindeki her türlü gürültüyü engellemekte oldukça başarılıydı. Elini uzatıp, sanki zımpara kağıdıyla sertçe ovulmuş gibi hissettiği, acıyan poposunu ovmayı o kadar çok istiyordu ki.

Tekrar yere indirildiğini fark etti. Yeniden ayağa kalktı ama Krampus geceliğini bırakacağına, onu bırakırken geceliğini başından çekti. Orada çıplak kalmıştı ve kendini örtmek için göğsünü tutuyordu.

"Geri ver onu!" diye homurdandı, hâlâ burnunu çekiyordu ama her zamanki gibi huysuzdu. Geceliğine uzanmaya çalıştı ama adam onu kolayca uzanamayacağı bir yerde tuttu. Onu küçük bir top haline getirip havaya fırlattı - ve kayboldu.

"Yaramaz kızlar güzel kıyafetler giyemez," dedi basitçe. "Yaramaz kızlar kızarmış popolarını göstermek ve utanç içinde başlarını eğmek zorundadır. Ayrıca, şimdi yanakların güzel ve pembe olduğuna göre, sırtını da aynı renk yapmanın zamanı geldi."

Krampus küreğini bir kenara bırakıp tahta saplı bir kırbaç çıkarırken Alvina başını çılgınca salladı. Kuyrukları koyu kahverengi örgülü deriden yapılmıştı ve onu elinde tutarken tıpkı kitaplarda resmedilen korkunç canavar gibi görünüyordu.

"Hayır," dedi Alvina ve aynı anda ayağını yere vurdu. Ama kaçmadı. Neden kaçma arzusu duymadığını merak ederek dudaklarını büzerek orada öylece durdu. Poposu acıyordu, yüzüne vurulmuş ve yalvartılmış olmanın utancıyla yanıyordu ve tahrik olmuştu sürekli bir eziyetti. Yine de bir şekilde *doğru* hissettiriyordu. Öfkeli itirazlarına rağmen garip bir sakinlik onu sarıyordu.

Krampus'un yaramazların düzeltilmek için can attığını söylerken kastettiği şey bu muydu?

Ama Alvina cezalandırılmak istemiyordu! Yatağına dönüp uyumak ve bunların hiçbirisi olmamış gibi davranmak istiyordu! Kesinlikle o kırbaçı deneyimlemek istemiyordu, görüntüsü onu ürpertirken birkaç geçici adım geri attı.

"Hâlâ hesap vermen gereken çok şey var," dedi Krampus. "Hırsızlık, sanırım, kefareтини ödeyeceğin bir sonraki şey. Sana bir seçenek sunacağım Alvina: Arkanı dönüp kendi rızanla duvara bakabilir ve iyi bir kız gibi kırbaçlanmayı kabul edebilirsin. Ya da bağlanırsın ve yine de kırbaçlarını yersin."

Alvina sonunda acıyan poposunu ovma isteğine boyun eğerek ona ters ters baktı. "Birinin diğerinden daha iyi olduğunu sanmıyorum!"

"Hayır mı?" Krampus geniş omuzlarını silkti ve hazırlık için saçlarını geriye doğru itti. "Sen bilirsin. Kısıtlama o zaman."

Alvina onun kendisini tekrar yakalamasını bekledi. Onun yerine, parmaklarını şıklatmasıyla birlikte bir büyü telaşıyla çevrelendi. Bu duyguya kendi büyü çalışmalarından aşinaydı: tüyleri diken diken olmuş, hafif gül kokan ılık bir rüzgâr esmişti. Ama güllerin yerini hızla ezici bir güçte çam kokusu almıştı. Çıplak vücudu sanki küçük sivri çubuklarla dürtülüyormuş gibi hissediyordu: Göğüsleri, karnı, hassas kalçaları, hatta yüzü bile karıncalanıyordu! Büyü azaldığında tam bir şaşkınlık içindeydi. Bacaklarını açmış, kollarını başının üzerine kaldırmış, tanıdık boncuk ve sicim dizileriyle bağlanmış, etrafı tamamen çam iğneleriyle çevrilmiş bir halde duruyordu.

"Çok daha iyi."

Krampus'un toynaklarını şaklatarak arkasında hareket ettiğini duyabiliyordu. Başını geriye doğru çevirdiğinde göz ucuyla onu zar zor görebildi. Gördüğü şeylerin çoğu çam iğneleri idi, sonra orada burada parlak bir şeyin parıltısı vardı. Gördüğü parlak şeylerin ağacın süsleri olduğunu anlaması birkaç dakikasını aldı ve ağaca bağlanmış, yüzüstü dalların arasına düşmüştü.

Krampus kıkırdayarak, "Bunun senin tüm o çırpınışlarını yatıştıracağını söyleyebilirim," dedi. "Bahse girerim o kadar çam iğnesiyle pek rahat değilsinizdir. Kırpiklerini itaatkâr bir şekilde kırpmayı seçebilirdin, ama ben hayal kırıklığına uğradım."

Alvina seçimlerinden birinin *kesinlikle* diğerinden daha iyi olduğunu hızla fark ediyordu. Çam iğneleri her tarafına batıyordu ve her hareket ettiğinde daha da kötü oluyordu. Sırtı tamamen açıktaydı, çıtırdayan ateşle ısıniyordu ve en azından acıyan poposu iğnelerin saldırısına uğramadığı için minnettardı. Ancak bu rahatlama uzun sürmedi.

Krampus'un kırbacı sırtına temas etmeden hemen önce havada bir tıslama duydu. Acısı kürekten tamamen farklıydı: Düğümlenmiş deri onu ısırtıyor gibiydi, hınzır küçük bir ejderha gibi etini koparıyordu. Kendini sıktı ve ayak parmaklarının üzerinde zıpladı, hareket ettikçe çam iğneleri acımasızca ona batıyordu. Kıpırdamadan durmak istedi ama her kırbaç darbesi onu -bir anlığına- mücadele etmeye ikna etti.

"Şimdi, ne için üzgünsün, Alvina?" Krampus'un derin, gürleyen sesi sanki tam kulağının dibindeymiş gibiydi. Bir sonraki kırbaç darbesi geldiğinde nefesi kesildi ve şoktan ağlamaya başladı. Ah, ısırik! Kıpırdamamak için verdiği umutsuz mücadele, acısını başka şekillerde ifade etmesi gerektiği anlamına geliyordu: inledi ve can havliyle bağırdı, her kamçı ondan başka bir ses çıkarıyordu. Daha önceki sakinlik hissi geri gelmişti ama şimdi değişmişti: teslim olmuş, neredeyse boyun eğmiş hissediyordu. Katlanmaktan başka çaresi yoktu, o yüzden katlanacaktı.

Tepeden tırnağa ürperdi ve bacaklarının arasından bir uyarılma dalgası eriyor gibiydi. Damladığını hissetti ve saklamak için bacaklarını kapatmaya çalıştı. Ayak bileklerinde herhangi bir kısıtlama olmamasına rağmen ayakları kıpırdamadı. Bacakları müstehcen bir şekilde açık kaldı ve bir sonraki kırbaç indiğinde amı sıkıştı ve uyarılma daha da kötüleşti.

"Eee? Hadi ama Alvina, nerede o küstah sözlerin?"

Ama Alvina karşılık vermeyi başaramadı. Utanç duygusuyla dikkati çok dağınık olduğu için daha önce aklına gelmemişti ama gerçekten *cezalandırılıyordu*. Tüm yaramazlıkları, yalanları, hırsızlıkları, sinsilikleri... Hepsi yakasına yapışmış ve bu korkunç canavarın suretine bürünmüştü. Özür dileyebileceğini biliyordu; dilemesi *gerektiğini de biliyordu*. Ama bu ona merhamet göstermeyecekti. Ne olursa olsun cezasını çekecekti.

Daha da kötüsü, bunu hak ettiğini biliyordu. Efendi Jareth onu uzun zaman önce cezalandırmalıydı ama her zaman ona bir şans daha vermek istemişti. Artık hiç şansı kalmamıştı.

"Özür dilerim!" diye sızlandı ve bu kez sesinde ne talep ne de küstahlık vardı. "Çaldığım için çok özür dilerim! Yalan söylediğim ve gizlice girdiğim için özür dilerim!"

Kırbacın bir sonraki ısırtısıyla inledi. Uyarılmışlığı dalgalar gibi gelip gidiyor, bazen ezici bir yoğunlukla üzerine hücum ediyor, bazen de sadece uzaklarda kabarıyor gibiydi. O anda, her sinirine şimşekle dokunuyormuş gibi görünen bir fırtınaydı. Bu sürekli bir işkenceydi, öyle ki umutsuzca Krampus'un kırbacı bacaklarının arasına doğrultmasını diledi. Canının yanacağından hiç şüphesi yoktu ama en azından oraya dokunulmasına duyduğu çılgınca arzuyu dindirebilirdi.

Sanki canavar adam onun düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi, bir sonraki kırbaç darbesi

Uylukları boyunca, hassas etinin etrafında kıvrıldı, böylece acı ışıltısı zevkle boğuldu. Darbesini yumuşatmıştı; acısı şok edici olsa da, bir alay gibi hissettiriyordu. Ayak bilekleri sihirli bir şekilde bağlıyken bu kadar kısıtlı olmak zordu, ama sırtını eğmeyi başardı, böylece uylukları

biraz daha genişledi ve ıslak, dokunmaya aç labiası daha da açığa çıktı. Pozisyonundaki değişiklik çam dallarından birinin bacaklarının arasından kaymasına neden oldu ve iğneler acımasızca klitorisine battı. Bu acı verici uyarıcı bile zevkini artırdı.

Bir sonraki kirpik yine kalçalarının etrafında kıvrıldı ve birkaç kuyruk alt dudaklarını öptü. Umutsuzca inledi. Demin sihrini gösterme hissi artık tanıdıktı: sanki vajinasının içindeki kaslar zorla sıkılıyor, cezasının yakıcı acısından cesaret alan görünmez bir güçle nabız gibi atıyordu.

"Ne yaptığını görmediğimi mi sanıyorsun, Alvina?"

Alvina başını ne tarafa çevirirse çevirsin Krampus'u göremiyordu: çam dalları onu gizliyordu. Bunun yerine gözlerini sımsıkı yumdu ve bundan zevk almaya cüret ettiği için cezalandırılmak üzere sırtına bir kırbaç daha yemeyi bekledi.

Onun yerine, çok daha kötü bir şey hissetti.

Bölüm 4 - Krampus'un Asası

Alvina'nın klitorisine sürtünen çam iğneleri kendiliğinden hareket etmeye başladı: sanki sadece bir esintide sallanıyormuş gibi yavaşça ileri geri giderek hassas etini hafifçe karıncalandırıyorlardı. Yaşadığı şokla nefesi kesildi ve bu eziyetten kurtulmak için ayak parmaklarının üzerinde yükselmeye çalıştı. Ama çam onu takip etti. Onun için uzandı ve o inleyip kıpırdandıkça labialarının arasından kaydı. Deliğinin üzerine battı, hatta uyarılmasıyla kayganlaştı ama daha az acı verici değildi. Bu kadar iyi hissetmemeliydi ama klitorisi zonklamaya başladığında dizleri neredeyse bükülüyordu.

Ayak parmaklarının üzerinde durmak için mücadele etti, dokunuştan kurtulmak için çabaladı; ancak mücadele ederken bile uyarılmaktan inlemeye başladı. Bacakları titriyordu ve artık ayak parmaklarının üzerinde durmayı başaramadığında, yere çöktü ve çam iğneleri ona bastırarak ciyaklamasına neden oldu.

"Seninle ne yapacağım, Alvina? Dikkatin bu kadar dağılmışken dersini alabilir misin? Her kırbaç seni ürpertiyorsa gerçekten üzgün müsün? zevk mi?"

"Evet...evet...oh..." Alvina neredeyse gevşemişti, bağlı elleri onu ayakta tutuyordu. Çam hala hareket ediyordu, alay ediyor, onu dürtüyordu. Acıyordu, düzinelerce

İğneler cildinin en hassas yerlerine batıyordu. Acı verici bir şekilde orgazma yaklaşıyordu ama orgazma ulaşmanın verdiği mutlak rahatlama acı verici bir şekilde ulaşılmaz geliyordu.

"Lütfen!" diye yalvardı usulca. "Lütfen beni orada kırbaçlamaya devam et!"

"Burası mı?" Kırbaç kırbaçlamak yerine onu sadece okşadı. Krampus kuyrukları defalarca ona doğru salladı; hassas tenine şok edici gelen küçük, yumuşak vuruşlar. Her dokunuşta vücudu seğiriyordu. "Bunun senin zevkinle ilgili olmasını mı bekliyorsun, yaramaz kız? Acınası ihtiyacın karşısında tüm kabahatlerini unutmamı mı bekliyorsun?"

Alvina'nın bacaklarının arasındaki dal araştırmayı bıraktı ve daha da geriye uzandı, kızarmış kalçalarının arasından kayarak ona baskı yaptı. Alvina ne kadar kıvransa da iğnelerden kurtulamıyordu. Sonra yaylar göğüslerini okşamaya başladı. Sertleşti, sonra inledi

İğne kaplı ince dallar göğüslerinin etrafını sararken ve sertleşene kadar meme uçlarını tekrar tekrar okşarken.

"Oh lütfen... lütfen..." Alvina klitorisini orgazm olacak kadar uyarmak umuduyla kendini dala doğru hareket ettirmeye çalıştı ama işe yaramadı. Daha sert sürtündüğünde canı daha çok yanıyordu ama yavaş yavaş çıkan karıncalanmalar onu rahatlama umudu olmadan diken üstünde tutuyordu.

"Lütfen?" Krampus'un kahkahası etrafını sardı. "Bu haldeyken sana akıl öğretmek mümkün olmayacak."

Ağaç geri çekilmeye başladı, derisinin üzerinde acımasızca kayıyordu. Yaylardan kurtuldu, cildi büyüyle karıncalanıyordu. Tökezleyerek geri çekildi, sonunda kurtulmuştu, derisi iğnelerden dolayı kaşınıyor ve batıyordu. Ellerini her tarafına sürterek bu histen kurtulmaya çalıştı, ta ki minik çanların şingirtisi dikkatini çekene kadar: Krampus tepesinde belirmiş, kırbacını bir kenara bırakmış, başka bir şeye tutunmuştu.

Eliyle kavradığı siki kaskatı kesilmişti ve kızın gözleri onu görünce genişlerken kıkırdadı. Amcığı sıcak, şişmiş ve bu kadar büyük bir şeyin onu doldurması için umutsuzca istekli hissediyordu. Ağzı sözsüzce açılıp kapandı, arzusunu nasıl ifade edeceğini bilemiyordu. Ama sözcüklere gerek yoktu.

Krampus büyük bir eliyle başını öne doğru çekti. Kadın adamın sikine zar zor ulaşabildi ve adam onu ağzına doğru yönlendirdi. Ağzını iyice açması gerekiyordu ama yine de sığdırmak için mücadele ediyordu. O kadar dolu hissetmeden önce kafasını ağzına zar zor sokabiliyordu ki öğüreceğinden korktu. Boğulmamak için boğazını gevşetmeye zorladı ve yavaşça içeri ve dışarı bastırırken geniş, sulanan gözlerle ona baktı.

"Ah, demek her şeye rağmen iyi *olabiliyorsun*," diye hırladı. Dişlerinin adama değmesini engellemek için ağzını yeterince açamıyordu ama adam aldırıyor gibiydi. Tadı neredeyse hiç yoktu, ama derin bir baharat kokusu vardı: tarçın ve hindistan cevizi gibi, ormanlık alanın hafif ve kalıcı kokusuyla birlikte.

Dilini onun etrafında okşamaya çalıştı, ama çok geçmeden sadece sikinin ona yaptığı sıkı baskılar arasında nefesini tutmaya odaklanmak zorunda kaldı. boğazının arkasında.

"Odaklanmanı sağlayacak anahtar bu mu?" dedi, iri eli kızın saçlarını sıkıca kavrarken. "Ağzına bir horoz koy ve aniden bir güvercin kadar sakın ol."

Alvina inledi, emerken kendine dokunmak için bir elini aşağıya uzattı. Parmakları ıslaklığıyla hızla kayganlaştı ve onları hevesle içeri kaydırды, avucunu klitorisinin üzerine masaj yaparken kendini becerdi.

"Korkarım cezan devam etmek zorunda, yaramaz kız."

Krampus onu sikinden geri çekti ve tekrar ağzına almak için zorlansa da, onun gücüne denk değildi. Daha önce onu tuttuğu gibi, ayak bileklerinden tutularak yukarı kaldırılmıştı. Ancak

Bu sefer, sikini bir kez daha ağzına alması için onu mükemmel bir yükseklikte tuttu.

"Kendine dokunmak yok," diye uyardı. "Ağzınızı kullanırken ellerinizle beni okşayın."

Alvina belki de hayatında ilk kez itaat etmek için çok uğraştı. Onun ucunu emdi, ödüllendirildiği her damla prekumu hevesle yaladı ve lezzetli tuzlu tadının tadını çıkardı. Onunla okşadı

Elleri emişine eşlik ediyor, onu parmaklarının arasına bile tam olarak alamıyordu. Taşaklarını görebiliyordu, siyah kürkünün arasında yuvalanmıştı ve onları tatmayı, onlara dokunmayı arzuluyordu ama ellerini saygılı okşamalarından çekmeye cesaret edemedi.

Bir eliyle onu tuttu, diğer eliyle de çimdiklemeye başladı. ağrıyan poposunu sıkarak acı dolu iniltilerini çıkardı. Parmaklarını tekrar içine sokmayı o kadar çok istiyordu ki, içinde bir şeyin, *herhangi bir* şeyin olması hissini arzuluyordu. Birden, onu sıkmakta olan elini yere vurdu. Hızlı bir şaplak yanan tenini yeniden alevlendirdi ama ağzı o kadar doluydu ki sadece boğuk bir ciyaklama çıkarabildi.

"Artık ne kadar üzgün olduğunuzu sözlerle değil eylemlerle gösterebilirsiniz."

Krampus gülerken göğsü gümbürdedi ve onu tekrar tokatladı, ardından kısa süre sonra kızın onun pençesinde işe yaramaz bir şekilde kıpırdanmaya çalışmasına neden olan sabit bir vuruş ritmi ayarladı. "*İşte* iyi bir kız: Ben ne kadar sert vurursam o kadar hızlı emiyor."

Alvina'nın elinden bir şey gelmiyordu: Aleti ağzını doldururken, her şaplak onu daha fazla memnun etmek için bir teşvik gibi geliyordu. Dilini adamın kalın başının etrafına doladı ve onu ağzının içine alabildiği kadar aldı. Aleti nabız gibi atıyor, damarları zevkten zonkluyordu. Poposu fena halde acıyordu, her vuruş boğuk bir çığlık atmasına neden oluyordu. Amcığı her seferinde daha da ıslanıyor, doldurulmak için can atıyordu.

Canavar gibi adam onun okşamasıyla hırlamaya başladı, ayak bileklerini sıkıca kavradı. "Ahh... iyi kız... Sanırım o muhtaç küçük deliğini esnetme zamanı geldi."

Onu sağ tarafına çevirdi ve kaslı kollarıyla etrafını sararak destekledi. Yüzünü ona dönmüştü ve göğsünü saran zincirlere yapışmıştı, küçük gümüş çanlar şıngırdıyordu. Adam

Aleti altında manevra yaptı, böylece kalın başının girişine doğru bastırıldığını hissedebiliyordu, sanki yuvarlak, pürüzsüz bir yumruk içeri girmeye çalışıyordu. Sığmayacağından emin olduğu için nefesi korkuyla kesildi. Adam aletini

Elleriyle kalçalarını kavradı, hassas tenini o kadar sert sıktı ki, kız adamın pençesinde inledi, cezalandırılmış tenindeki yanmayı hafifletmek için kıvranırken klitorisi adamın kafasına sürtündü.

"Sığacağını sanmıyorum!" dedi, adam girişine daha sert bastırırken titreyerek. Ama uyarılmışlığı çok fazlaydı ve adam onu yavaşça üzerine indirirken aleti onu germeye başladı. Her santim sonsuzluk gibi geliyordu: inanılmaz derecede büyük görünüyordu ve içine girdikçe amcığı ağrıyor ve zonkluyordu. Zincirlerine sıkıca yapıştı, adam onu aşağı indirirken göğsüne yaslandı ve onu kazığa oturttu.

"Çok sıkı," diye inledi, amı onun etrafında her sıkıldığında nefesi kesiliyordu. Onu daha da alçalttı ve derinlerde bir gerginlik hissetti. zevkli bir ağrı.

"Bu sana iyi olmayı hatırlatacak mı?" diye homurdandı. Onu kaldırdı, sadece ucu içeride olana kadar yukarı çekti - sonra tekrar aşağı daldırdı. Kız gerildiğinde haykırdı, zincirlerini çekiştirdi ve çanlarını çaldırdı. Adam onu ciddiyetle kullanmaya başladığı anda boşalacağından emin bir şekilde titriyordu.

"Hatırlayacağım," diyebilirdi, nefesi kesilmişti. "İyi olmayı hatırlayacağım... Hatırlayacağım... Ben..."

Onu tekrar kaldırdı ve bu sefer düzenli olarak sikmeye başladı. Ona yapışmış, coşkusunu haykırıyordu. Adam onun içinde çok sıkı hissediyordu, acı verici bir şekilde.

- Ama gerginlik onu durduramayacak kadar iyiydi. Onun sikinin etrafında umutsuzca zonklarken içindeki her hassas santimi hissedebiliyordu.

"Boşalacağım!" diye hıçkırdı. Artan zevke direnmeye çalıştı, kaslarının adamın penisinin etrafında kenetlenmesine neredeyse dayanamayacaktı. Ama direnmek sadece hissi yoğunlaştırdı. Adam gülerek hızını artırırken, kadın çılgın atarak adamın sikine fişkırdı.

"Şimdi ne kadar iyi bir kız oldun," dedi, orgazmının artçı şoklarıyla sarsılıp inerken, içindeki her büyük itişte gözleri neredeyse geri yuvarlanıyordu. "Geri dönüp seni tekrar cezalandırmamı istemiyorsun, değil mi?"

"Hayır-hayır!" Cevabı uzun bir sızlanmaydı ama bu sadece kısmen doğrudu. Bir daha onun kürek ya da kırbaç gazabına uğramak istemiyordu ama şundan da emindi

Eğer düzenli olarak bu kadar sert sikilseydi, gerçekten çok iyi bir kız olurdu.

Zirveye yaklaştıkça siki şişmeye başladı. Alvina adamın boyundaki değişiklik karşısında ciyakladı ve adam onu daha büyük bir aceleyle bastırarak eskisinden daha da derine girdi. Adamın hırıltısı göğsünü gümbürdetirken

İçindeki tohum, her fişkırıpta zonklayan horozu. O kadar çoktu ki, onu doldurduğunu, zevkinin son dalgaları boyunca onu becerirken üyesinin etrafına damladığını *hissede biliyordu*.

Krampus içinden çıkarken kız damlıyordu, perişan haldeki amcığı ani boşluğun etkisiyle sıkıştı. Krampus onu kanepeye yatırdı ve o da yorgun bir şekilde arkasına yaslanıp nefes almaya çalıştı. Sonunda, sürekli işkence eden uyarılması doyurulmuş gibi görünüyordu. Kendini tamamen tükenmiş, ağrılı ve bitkin hissediyordu. Kendini kanepeden kaldırıp merdivenlerden yukarı, yatağa sürüklemeyi başarabileceğini bile düşünmüyordu.

"Bu... bu..." konuşabilmek için sözcüklerini toparlamaya çalıştı. "Bu inanılmazdı."

Canavar adam kıkırdadı. "Ne şekilde olursa olsun öğreteceğim. Ve senin için hâlâ son bir dersim var, Alvina."

Yorgun bir şekilde gözlerini açtı, eğer izin verseydi birkaç dakika içinde uykuya dalabileceğinden emindi. Krampus kanepenin yanında duruyordu, penisi sarkıktı ama bacaklarının arasında hâlâ iriydi. Onu kadının içine sığdırmayı nasıl başarmıştı? Hâlâ ağrıyordu ve sabaha daha da ağrıyacağından hiç şüphesi yoktu. Sonra Krampus'un elinde ne olduğunu fark etti: sadağından bir alet daha çıkarmıştı ve bu sefer uzun, ince bir tahta bastondu.

Gözlerini hızla kırptırdı. "Sana iyi olacağımı söylemiştim," dedi usulca.

"I..."

Söz vermiştim..."

"Bir süreliğine iyi olacağına eminim," diye gülümsedi Krampus, korkunç derecede keskin dişlerini göstererek. "Ama seni hizada tutmak için her zaman buraya koşamam. Bunu yapmak için Efendine ihtiyacın var."

Sonra duydu: merdivenlerdeki ayak sesleri ve Üstat Jareth'in usulca seslenen sesi, "Alvina? Bu saatte uyanık mısın?"

Bölüm 5 - Üstat Jareth'in Dersi

Alvina'nın gözleri büyüdü. Efendisi sonunda uyanmıştı - onca yıldan sonra Gürültü ve patırtı, *ancak şimdi* uyanmıştı. Bu, Krampus'un seslerinin ona ulaşmasını engelleyen büyüü kaldırdığı anlamına geliyordu. Alvina panik içinde tamamen çıplak, kırmızı popolu olduğunu ve hâlâ canavarın tohumunu sızdırdığını fark etti. Etrafında zamanında yakalayabileceği bir örtü aradı ama Jareth odaya girdiğinde bir yastık kapmaktan ve onu göğüslerine sıkıca tutmaktan başka çaresi yoktu.

Krampus'u görünce kısa bir süre durdu. Gözleri hâlâ uykudan yarı kapalıydı ve gözlüklerini yavaşça burnunun köprüsüne doğru itti. Üstü çıplaktı, üzerinde sadece yumuşak pijama pantolonu vardı ve Alvina ona takdirle bakmaktan kendini alamadı. Efendisini ağır pelerinleri dışında bir şeyle görmesi nadiren olurdu.

"İyi akşamlar Jareth," dedi Krampus, Alvina'nın şimdiye kadar ondan duyduğu en medeni ses tonuyla.

Jareth yutkundu. "Krampus... Lord Krampus... Ben..." Sesi gerginlikten kekeliyordu. Alvina efendisini nazik bir adam olarak tanırdı ama asla korkmazdı. Yine de o anda tamamen dehşete düşmüş görünüyordu - en azından gözleri kanepeye kıvrılmış Alvina'ya takılana kadar. Sonra omuzları rahatlayarak gevşedi.

"Tanrılara şükürler olsun!" diye haykırdı. "Benim için burada olduğunu sanmıştım!"

Krampus kıkırdadı. "Bu sefer değil, Jareth. Sanırım yıllar önce bir ders senin için yeterliydi."

"Bunu hiç unutmadım," dedi Jareth ve Alvina, Efendisinin yüzünün kızardığını görünce şok oldu. Zihni dönüp duruyordu. Jareth, Krampus tarafından mı ziyaret edilmişti? Jareth bir zamanlar canavarın gazabını çekecek kadar yaramazlık mı yapmıştı? Böyle bir sahneyi hayal etmek şöyle dursun, buna inanmakta bile güçlük çekiyordu.

"Bu gece seni cezalandırmak için burada değilim," diye açıkladı Krampus. "Ve onunla işim neredeyse bitti." Başını saklamaya çalışan Alvina'ya doğru salladı.

Jareth ona hayal kırıklığıyla bakarken yüzünü yastığın arkasına gömdü. "Senin o büyülü zevk karışımının içine girmiş."

Jareth'in sesi dehşete düşmüş gibiydi. "O yapmadı! Alvina! Nasıl yapabildin-" "Sonunda etkisi geçti, gerçi onu oraya götürmek hiç de küçük bir iş değildi."

Krampus dedi ki. "O kötü iksirleri satarak bir servet kazanacaksın, Jareth."

Efendisi gururla kabarıyor gibiydi. "Oh? Öyle mi düşünüyorsun? Sana bir tane vereceğim..." Krampus'u ölçüp biçerek durakladı. "Ya da iki."

"Onları almaktan memnuniyet duyarım. Ama gitmeden önce sana öğretmem gereken bir şey var Jareth. Bu genç kadın sana emanet ve her ne kadar onu sık sık cezalandırmayı severim, meşgul bir canavarım. Onu hizada tutmak *senin* işin.

en uygun olanıdır."

"Ben mi? Oh, şey... tabii ki..." Jareth sanki yeni fark etmiş gibi yavaşça başını salladı. "Çok itaatkâr olmadığını biliyordum..." Parlak bir şekilde kızaran Alvina'ya kaşlarını çatarak baktı. "Bana yalan söylediğini ve bir şeyler çaldığını biliyordum. Ama benden hoşlanmanı istedim." O kadar hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ki Alvina'nın midesi bulandı.

"Efendim... Özür dilerim," dedi usulca. "Senden hoşlanıyorum... sen çok nazik...ama..." Duygularını kelimelere dökmekte zorlandı. Ne kadar zamandır yakışıklı efendisine gizlice bakıyor, onu eline almasını arzuluyordu? Bütün düğmelerine basmış, onunla alay etmiş, yalan söylemiş, çalmış - her zaman

Bir sonuç bekliyordu ama asla alamadı. Onun rehberliğini istemişti; onun kendisini cezalandırmasını *istemişti*.

Krampus sözlerinde ondan daha cesurdu. "Sizin rehberliğiniz ve disiplininiz onun yaramazlıklarını görmezden gelmekten çok daha nazik olacaktır. Bu yüzden İşte sana bunu öğreteceğim." Bastonunu uzattı, soluk ahşap sıcak ateş ışığında parlıyordu. "Gel bakalım. Biraz daha dayanamayacak kadar ağır cezalandırılmadı."

Alvina yastığının arkasında kaybolmayı dileyerek kendini kanepede daha da geriye attı. Sonunda Efendisinin kendisini cezalandırması için yanıp tutuştuğunu itiraf etmişti ama o anda ve orada bununla yüzleşmek tamamen farklı bir konuydu. Poposu hâlâ sızlıyordu ve sopanın kötü bir ısırık getireceğini hissediyordu.

Jareth bastonu yavaşça eline aldı, sonra havada ıslık çalarak birkaç kez salladı. "Sanırım haklısın," dedi. "Ne de olsa, benden çalmaya devam etmene izin veremem, Alvina." Sesi daha da sertleşti. "Yeter artık."

Krampus, "Ayakta durmakta biraz zorlanacağını tahmin ediyorum, o yüzden kanepeye uzanmasına izin verin," diye talimat verdi. "Ama onu kırbaçlamak için bacaklarını kaldırın."

Alvina'nın gözleri irileşmiş, gergin bir şekilde ikisinin arasına bakıyordu. Efendi Jareth bunu yaparsa onun her şeyini görürdü! Kırmızı poposunu ve acıyan, damlayan amını. Bu utanca katlanıp katlanamayacağını bilmiyordu. Ama Jareth kararlıydı. Kanepeye geldi ve Alvina onunla yüzleşmenin Krampus'la yüzleşmekten çok daha aşağılayıcı olduğunu hissetti.

"Arkana yaslan," dedi sakince. "Ve şu yastığı bir kenara koy."

Alvina tartışmadı - sessizce, neredeyse otomatik olarak itaat etti. Yastığı bir kenara bırakırken dudağını ısırды ve kendini Efendisine tamamen açtı. Gözleri göğüslerinde oyalandı ve gelecek olan cezadan korkmasına rağmen, onun kendisine böyle baktığını görmekten küçük bir mutluluk heyecanı hissetti. Krampus onu soyduğunda bu kadar utangaç hissetmemişti, sadece kızmıştı. Efendisinin bakışları ona çok daha samimi gelmişti. Yavaşça uzandı, böylece sırtı kanepede düz duruyordu. Poposu kumaşa değdiği yerde karıncalandı ve Jareth'in elindeki sopanın kendisini kırbaçladığını düşündükçe inlemekten kendini alamadı.

Krampus bakarken, "Bacaklarını kaldır," dedi sertçe. "Derhal."

Yine itiraz etmeden itaat etti ama daha yüksek sesle inlemeye başladı. Bacaklarını göğsüne doğru kıvrды ve Jareth kolunu baldırlarına bastırarak bacaklarını yukarı kaldırdı, böylece katlanmış oldu: poposu gergin ve açıkta ve damlayan amı tamamen sergileniyordu. Krampus'un tohumunun içinden sızdığını hâlâ hissedebiliyordu ve yüzünü kapatarak şiddetle kızardı.

"Görünüşe göre Lord Krampus seni çoktan cezalandırmış." Alvina emin olamıyordu ama adamın ses tonunda bir kıskançlık notası duyduğunu düşündü.

"İyi bir sikiş onu doyuracaktır," dedi Krampus. "Bunu aklınızda tutmanız iyi olur."

Alvina parmaklarını hafifçe ayırarak Efendisine baktı. Bacaklarını kaldırırken onun yüzünü izliyordu ve Krampus'un sözleri üzerine başını salladı. "Yapacağım. Belki de burada düşündüğümden daha fazla değişiklik yapılması gerekiyordur, sadece disiplinden daha fazla alanda."

Alvina'nın bacakları titriyordu. İçindeki beklenti kabardı: sopanın ilk darbesi için korku, Jareth'in onu bu kadar çıplak ve açık saçık görmesinden utanç ve belki de, sadece belki de, Efendisinin onu gerçekten yakından arzuladığı için heyecan.

"Alvina," bastonunu hazırlarken Jareth'in sesi keskindi. "Size karşı görevimi yerine getiremedim. Ama şu andan itibaren artık benden bahane. Saygısız, yalancı, hırsız davranışlarına devam etmene izin vermeyeceğim. Bu *hemen* sona eriyor."

Sopayı indirdi. Alvina belki de o kadar şiddetli olmayacağını düşünmüştü; ne de olsa koca Krampus'un sopasına katlanmıştı, Jareth'in de o kadar kötü olmayacağından emindi. Ama Efendisi kolunu sopanın içine soktu. Baston havayı yararak şok edici keskinlikte bir sesle yere indi ve kızın derisinde bir anda çığlık atmasına neden olan bir ateş şeridi bıraktı. Hemen poposunu kapattı, acıyı ovmaya çalışırken kıvranıyor ve sızlanıyordu.

"Çek ellerini Alvina," diye azarladı Jareth. "Öyle ya da böyle dayak yiyeceksin, bu yüzden seni zapt etmemi isteme."

"Efendim..." Alvina sefilce sızlandı ama yalvarmanın ona bir faydası olmayacağını biliyordu. Ellerini yavaşça hareket ettirerek göğsünde kavuşturdu ve Jareth sopayı tekrar indirdi. Tıpkı ilk sopa darbesi kadar kötüydü! Sıcak bir damganın teninde bıraktığı iz gibiydi! Kıpırdandı ve ağladı ama tekrar uzanmamayı başardı.

"Şu andan itibaren senden çok daha iyi davranışlar bekliyorum," diye azarlamaya devam etti Jareth. "Derslerine dikkat edeceksin!" *Şaplak!* Üçüncü bir tokat diğerlerine katıldı ve Alvina yanan poposunu örtmemek için kanepenin kumaşına yapıştı. "Artık yalan söylemek yok ve eğer söylersen, sonuçları olacak!" *Şaplak!* Alvina sefilce ciyakladı, sopa tam poposunun kıvrımının kalçalarıyla buluştuğu hassas noktaya indi. Kıpırdandı ve kendini sıktı, ama acı beklentisiyle kendini sıktığı anda, Krampus'un dölünün daha fazlasının aşağılayıcı bir şekilde içinden sızdığını hissetti.

"Ve kesinlikle hayır! Daha fazla! Çalmak!" Jareth son sözlerinin her birini keskin bir kırbaçla noktaladı. Alvina ağladı ama yine poposunu kapatmamıştı ve elinden geldiğince uslu durmuştu. Suçluluk ve utanç duygularının gözyaşlarıyla birlikte akıp gittiğini ve yerlerini derin bir rahatlama duygusunun aldığını hissetti. Jareth kızın bacaklarını indirdi ve bastonu bir kenara bırakarak çıplak göğsüne yaslanıp ağlayabilmesi için onu hızla kollarına aldı.

"İşte şimdi," diye yatıştırdı. "İşimiz bitti. Senin için bu kadar ceza yeter."

Bir süre ona sarılarak ağladı, kollarında kendini sıcak ve güvende hissetti. Efendisine daha önce hiç bu kadar yakın olmamıştı.

kollarını ona hiç dolamadı. Kolları güçlüydü ve onu sıkıca tutuyordu; üzerindeki sihrin ve naneli sabunun kokusunu alabiliyordu.

Sonunda başını kaldırdı ve adam onun gözyaşlarını sildi. "Özür dilerim," diye burnunu çekti usulca.

Gülümsemesi nazikti. "Sen iyisin. Bu yeni bir şeyin başlangıcı. Seni bu kadar uzun süre ihmal ettiğim için özür dilerim."

Onun kucağına yaslandı ve gözlerini memnuniyetle kapattı. Poposu şiddetle acıyordu ama kalıcı sızı onu huzurlu ve yorgun hissettiriyordu. Ancak dakikalar geçtikçe aniden bir şeyi unuttuklarını fark etti.

"Krampus nerede?" dedi aniden, başını kaldırıp odaya bakmak için. Ama yalnızdılar. O koca canavar adam gitmişti. Yine de ağacın altına sıkışmış bir şey kalmıştı.

"Nedir bu?" Jareth yanına gidip hediye çıkarırken Alvina sordu. Üzerinde büyük kırmızı bir yay olmasına rağmen, ne olduğu hemen anlaşılıyordu: Krampus'un cezalandırma aletlerinden oluşan sadağı ve yayın üzerine iliştirilmiş bir not.

"Jareth," diye okudu efendisi. "Sanırım bunları iyi kullanacaksın şimdi. Yaramaz çırağını iyiliğe giden yolda sıkı sıkıya tutmak için onları iyi kullanacağına inanıyorum. Eğer tekrar ziyaret etmek zorunda kalırsam, seni de cezalandırabilirim." Jareth'in yüzü tekrar kızardı ve Alvina kıkırdadı.

"Sanırım seni Krampus tarafından cezalandırılırken görmek istiyorum," diye alay etti. Jareth

başını sallayarak ona ters ters baktı.

"Hayır, kesinlikle istemiyorsun. Ve ben de bunu istemiyorum. Bu yüzden seni uslu tutsak iyi olur." Kanepeye doğru yürüdü ve onu kucağına aldı. "İşe seni hemen yatağına geri götürerek başlayacağız."

Adam onu merdivenlerden yukarı taşıırken Alvina yüzünü ona yaklaştırdı ve uyumaya başladı. Yorgun haliyle bile yeni bir sayfa açtığını biliyordu. İyi olmaya çalışacaktı ve şimdi bunu sağlamak için Efendisi vardı. Ama yine de...

Alvina hiçbir zaman kötü bir kız olmaya *çalışmamıştı* - bu doğasında vardı.

SON

Umarım bu küçük kirli hikâyem size keyif vermiştir, sevgili okuyucu. Çalışmalarımı almayı seçtiğiniz için size ne kadar teşekkür etsem azdır. Eğer beğendiyseniz, lütfen Amazon veya Goodreads'e kısa (veya uzun!) bir yorum bırakın. Bir bağımsız

*Benim gibi bir yazar, yazdıklarımın sizi mutlu ettiğini bilmekten her zaman
onur duyar. Bir dahaki sefere kadar,*
- *Harley*

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.